

Arrest

nr. 71 850 van 14 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS, loco advocaat L. DENYS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 17 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 juli 2011.

1.3. Op 16 augustus 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 17 augustus 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Libanees te zijn van nationaliteit. U werd op 3 januari 1989 geboren in Beiroet. U bent sjiïet. U behaalde uw diploma secundair onderwijs in 2007 en volgde een opleiding Engels in 2008, waarna u naar de American University of Technology and Science ging om marketing te studeren. Uw moeder had een firma die doublage/mixage van films deed en verschillende leden van de familie werkten daarvoor. Ook u hielp uw vader soms in de firma om u bezig te houden.

Na het einde van de oorlog in juli 2006 begon u als vrijwilliger in het weekend voor de Hezbollah te werken door sociale hulp te bieden aan de mensen. Op 1 oktober 2009 bent u dan ook officieel lid geworden van de Hezbollah. Vanaf dan begon u vaker voor hen te werken en woonde u ook vergaderingen van de Hezbollah bij. Net als alle nieuwe leden, moest u vooraleer effectief toe te treden eerst een militaire training van een maand volgen. De nieuwe leden moesten dan na drie maanden een opleiding van zes maanden in Iran volgen. U voelde aan dat de Hezbollah u meer aan militaire dan aan sociale activiteiten wilde doen deelnemen en vier maanden na uw toetreding legde u uit aan uw wijkverantwoordelijke, H(...) A(...) Z(...), dat u geen militaire training in Iran wilde volgen en dat u liever mensen wilde helpen. De verantwoordelijke antwoordde echter dat men gemakkelijk binnen raakt bij de Hezbollah, maar dat eruit stappen niet makkelijk zou zijn. Nadat u dit gezegd had en u niet meer vaak naar de vergaderingen van de Hezbollah ging, werd er in het stof op uw wagen "verrader" geschreven. Toen u dit dikwijls zag terugkomen, besloot u dat het beter was weg te gaan uit de regio en u bent dan naar uw tante langs vaderszijde gegaan in Hjoula in het district Jbiel in het noorden van Libanon. Na uw vertrek begon de Hezbollah u te zoeken. Ze gingen naar uw ouders om te vragen waar u was en ze belden u, maar u nam niet op. U kreeg ook sms'en waarin stond dat u niet zou kunnen ontsnappen. U vroeg zich af waarom ze die sms'en stuurden, aangezien u niets misdaan had en u ging naar Beiroet om uit te zoeken waarom ze die stuurden. U bent naar de Hezbollah gegaan en hebt de verantwoordelijke ontmoet. Deze zei dat ze u niet zouden doden, maar zouden bekijken hoe u uw leven zou leiden. Hij verweet u dat u uw geloofsgenoten achterliet. Ze begonnen u te pesten door uw banden plat te steken. Uw vader wilde wel tussenkomen om u te helpen, maar u wilde dit niet. U heeft ook gesolliciteerd bij de 'Sureté Générale'. U werd afgewezen, maar vond dit niet normaal. Uw vader probeerde te informeren naar de reden dat u de job niet kreeg, maar kreeg hierop geen antwoord. Op een dag zag u op de voorruit van uw wagen een papier waarop stond "ze hebben je dus afgewezen bij de 'Sureté Générale'?" en een andere dag vond u een papier waarop stond "we gaan zien waar je gaat werken, wie gaat je nog aannemen?". Zo kwam u op het idee dat u absoluut het land moest verlaten en begon u uw reis te regelen. U verliet Libanon in november 2010. Met de vrachtwagen reed u naar Syrië en van daaruit naar Turkije. U veranderde in Turkije van vrachtwagen en reed verder door naar België, waar u aankwam op 7 november 2011 en asiel aanvraag op 17 november 2011.

Ter ondersteuning van uw verklaringen legde u een uittreksel uit uw geboorteregister met een Nederlandse vertaling voor, een kopie van uw studentenkaart, een kopie van uw schoolrapport met een vertaling, een attest van de Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomeiny met een vertaling hiervan, een attest dat u klacht heeft ingediend bij de politie nadat uw geldbeugel gestolen werd en de enveloppen waarin de documenten u werden toegestuurd.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt en wel om volgende redenen.

In de eerste plaats dienen er vraagtekens gesteld te worden bij uw officiële lidmaatschap van de Hezbollah. U verklaarde officieel lid geworden te zijn op 1 oktober 2009 (gehoorverslag CGVS, pp. 7-8), maar wel al sinds het einde van de oorlog in juli 2006 als vrijwilliger actief te zijn binnen de organisatie. U was actief op sociaal vlak (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). De beslissing om plots officieel lid te worden nadat u al die tijd op vrijwillige basis heeft meegewerkt en u deze activiteiten kon combineren met zowel uw studies als het werk in de firma waarvan uw vader de bestuurder was, is wel zeer opmerkelijk. Een goede verklaring blijkt u hiervoor dan ook niet echt te hebben. Toen u gevraagd werd waarom u officieel lid werd antwoordde u: "Ik was niet de enige om me officieel te engageren, alle groepen die het deden na de oorlog in 2006 deden dat, ze zeiden dat het liefdadigheid was, ik zal me engageren, nog altijd sociaal, niet militair maar eerlijk: ik wist niet dat ik daarna dat zou krijgen, ik deed het in ieder geval niet voor het geld, ik deed het als vrijwilliger, zoals het Rode Kruis maar dan van de Islamitische zijde" (gehoorverslag CGVS, p. 10). Aangezien geld duidelijk geen motiverende factor is geweest, werd u dan gevraagd wat de voordelen waren van lidmaatschap, waarop u het volgende zei: "Er was geen voordeel, je kreeg niks, het was zoals je een werk voor god doet, liefdadigheid. Misschien als ik studies gedaan had kon ik bij een bank gaan, Hezbollah kon dan een voordeel zijn, misschien, maar niet meer dan dat, dat was in de toekomst. Het was geen rechtsreeks voordeel, ik zou er

misschien op een dag eens van kunnen profiteren" (gehoorverslag CGVS, p. 10). Er dienen dus heel wat vraagtekens geplaatst te worden bij uw motivering om 'uw statuut' als vrijwilliger op te geven en te kiezen voor een officieel lidmaatschap.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat een dergelijk lidmaatschap van de Hezbollah, heel wat impliceert. U verklaarde dat de Hezbollah eerst iedereen een gewone militaire training van een maand liet volgen maar dat u na drie maanden al een militaire training in Iran zou moeten volgen, zoals iedereen (gehoorverslag CGVS, pp.7-8). Snel na uw toetreding zou uw takenpakket dan ook nog eens uitgebreid geweest zijn en moest u zoveel taken op u nemen dat u niet langer in staat was uw normale sociale leven vol te houden en u niet meer naar de universiteit kon gaan (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze gang van zaken stond u helemaal niet aan en u wilde veranderen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gezien uw onrechtstreekse betrokkenheid bij de organisatie gedurende drie jaar als vrijwillig sociaal hulpverlener, uw aanwezigheid in een omgeving waarin Hezbollah actief was en vooral uw beslissing officieel lid te worden, moet u toch enig idee hebben gehad van wat een effectief lidmaatschap precies inhield. Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn en dan totaal "verrast" blijkt dat een officieel lidmaatschap ook effectief bepaalde gevolgen en verantwoordelijkheden met zich meebrengt, is niet geloofwaardig.

Dat u dan vervolgens gedwongen zou worden om tegen uw uitdrukkelijke wil in een militaire training te volgen in Iran, is ook niet geloofwaardig. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er voor een effectieve toetreding tot de gewapende militie van de Hezbollah, moet voldaan worden aan strenge voorwaarden (zie administratief dossier). De effectieve toetreding tot de militie wordt voorafgegaan door een lange periode van ideologische, spirituele, en militaire training. De transformatie van kandidaat tot volwaardig lid van de Hezbollah en eventuele toekomstige recruit voor de gewapende militie van de Hezbollah verloopt in 2 fasen. Het eerste stadium duurt tenminste 1 jaar. Enkel de recruten die blijken van overtuiging, volharding en loyaliteit ten opzichte van de Partij van God worden aanvaard als lid van de partij. Wie zich niet loyaal en overtuigd toont wordt geen lid van de Partij, en zal bijgevolg ook nooit gevraagd worden om deel te nemen aan militaire trainingen of toe te treden tot de militie. Het tweede stadium duurt wederom een jaar waarbij de recruten geoefend worden in partijdiscipline met daarnaast sport en militaire training. U verklaarde echter dat iedereen na een lichte training van een maand lid was en dat iedereen dan verplicht werd om drie maanden later een militaire training in Iran te volgen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze door u geschilderde gang van zaken kan dan ook totaal niet overtuigen.

Deze appreciatie wordt nog bevestigd door volgende vaststelling. Op het bevel naar Iran te gaan, zou u gezegd hebben dat u daar helemaal tegen was, dat het uw doel niet was, dat u helemaal niet geïnteresseerd was in oorlog voeren en strijder worden (gehoorverslag CGVS, p. 11). Uw houding en reactie is moeilijk in overeenstemming te brengen met de noodzakelijke volharding, overtuiging en loyaliteit die noodzakelijk zijn voor toetreding. Bovendien blijkt uit dezelfde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de recrutering en toetreding tot de gewapende Hezbollah geheel op vrijwillige basis gebeurt. De militie heeft geen tekort aan nieuwe recruten, zowel voor als na de 'Juli 2006-oorlog'. Sinds de 'Juli 2006-oorlog' is het prestige van de gewapende militie van de Hezbollah alleen nog maar gestegen bij de sjiietische bevolking. Ook u bevestigt overigens dat er normaal veel mensen zijn die strijder willen worden voor de Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p. 11).

Er kan aan uw toetreding tot de Hezbollah en de pesterijen die u tengevolge hiervan zou hebben ondervonden, dan ook geen geloof worden gehecht.

Wat betreft uw reisdocumenten dient nog het volgende te worden opgemerkt. Ondanks het feit dat u de hele reis heeft afgelegd met de vrachtwagen (gehoorverslag CGVS, p. 4), nam u vanuit Libanon toch uw origineel paspoort mee (gehoorverslag CGVS, p. 6). In Turkije zou u het dan aan de smokkelaar hebben afgegeven en momenteel weet u niet waar het zich bevindt (gehoorverslag CGVS, p. 6). De smokkelaar zei dat hij het zou verscheuren en aangezien iedereen zijn paspoort aan de smokkelaar gaf, deed u dat ook maar (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is toch wel zeer weinig aannemelijk dat u een dergelijk belangrijk document afgeeft aan een derde, die dan nog verklaart dat hij het zou verscheuren. Gezien het geheel van bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt een vrees te koesteren in de zin van de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u neerlegde wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. U beweert sinds 2006 vrijwilligerswerk te hebben gedaan voor de sociale tak van de Hezbollah, de Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomainy (AIBK; gehoorverslag CGVS, p. 7). U legt echter een document voor waarin gesteld wordt dat u sinds 1 oktober 2009 als vrijwilliger optreedt en dit tot 15 oktober 2010 (gehoorverslag CGVS, p. 7). Afgezien van het feit dat de data niet geheel lijken te kloppen, u stelde immers expliciet sinds 2006 actief te zijn geweest, is het wel zeer merkwaardig dat u zegt dat Ali Alkhalil de verantwoordelijke was voor de Association Islamique de Bienfaisance Imam

Khomainy (gehoorverslag CGVS, p.11), maar dat u hem niet kende en zelfs nooit een voet heeft binnen gezet in het bureau van de vereniging waar u sinds 2006 voor zou gewerkt hebben en waarvan u ook een aanbevelingsbrief/attest voorlegt (gehoorverslag CGVS, p.11). U nam immers de orders aan van de verantwoordelijke van uw wijk (gehoorverslag CGVS, p.11). Dat u deze positieve aanbeveling überhaupt heeft gekregen is zeer verwonderlijk. U geeft zelf meermaals aan dat de Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomainy een onderdeel is van de Hezbollah en dat u uw orders kreeg van de verantwoordelijke van uw wijk, H(...) A(...) Z(...) (gehoorverslag CGVS, p.11). Als deze persoon dus in contact stond met de AIBK, is het wel zeer verwonderlijk dat een aanbeveling wordt afgeleverd, gezien u hem duidelijk te verstaan had gegeven het niet eens te zijn met de gang van zaken en u, vier maanden nadat u zou zijn toegetreden op 1 oktober 2009, quasi geen verdere activiteiten meer zou hebben ontplooid (gehoorverslag CGVS, p. 8). Geconfronteerd met het feit dat dit wel merkwaardig is was uw eerste reactie dat u het attest gevraagd had omdat u het nodig zou hebben voor werk en dat het nog van pas zou komen (gehoorverslag CGVS, pp. 9, 12). Onmiddellijk hierna kwam u met een andere uitleg en zei u dat niet u, maar uw schoonbroer, de man van uw zus, het discreet heeft kunnen bekomen, aangezien de oom van moederszijde van uw schoonbroer de secretaris is van de Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p.12). De manier waarop u hier terugkomt op uw verklaring bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook de andere documenten die u voorlegde, wijzigen niets aan bovenstaande vaststellingen. Het uittreksel uit het geboorteregister bewijst enkel uw identiteit en afkomst dewelke niet in twijfel worden getrokken. Ook de kopie van uw studentenkaart, het attest waaruit blijkt dat u klacht heeft ingediend bij de politie nadat uw geldbeugel gestolen werd en de enveloppen waarin de documenten u werden toegestuurd, staan allen volledig los van uw asielrelaas en hebben terzake dan ook geen enkele bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor 3 subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht, voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat hij een attest heeft voorgelegd dat hij heeft kunnen bekomen via zijn schoonbroer, waarin bevestigd wordt dat hij lid was van Hezbollah vanaf 1 oktober 2009. Hij herhaalt dat hij wenste deel te nemen aan de sociale activiteiten van Hezbollah uit pure altruïstische overwegingen en meent dat de commissaris-generaal onterecht verbaasd is over het feit dat hij zijn activiteiten bij Hezbollah combineerde met zijn studies en werk, aangezien hij verklaarde dat hij quasi niet naar de les ging en hij ook niet voltijds werkte bij zijn vader. Hij wijst erop dat hij naast de naam van de wijkverantwoordelijke, ook de naam van de verantwoordelijke van de "Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomeiny" en de plaats waar hij de eerste militaire training doorliep, met name in Bekaa, kon opgeven, hetgeen wijst op een daadwerkelijk lidmaatschap bij Hezbollah.

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat hij als vrijwilliger, sociaal hulpverlener, geen informatie had over de militaire tak van Hezbollah en hij maar op de hoogte van de werkelijke inhoud van het militair engagement kon zijn eens hijzelf officieel lid werd in 2009 en een eerste training doorliep. Hij wijst erop dat leden van Hezbollah onderworpen zijn aan een strikte regel van vertrouwelijkheid waardoor het evident is dat aan hem als vrijwilliger geen informatie wordt vrijgegeven over de militaire tak van Hezbollah en ook binnen de militaire tak, leden stapsgewijs, per niveau waarin ze ingewijd worden verdere informatie krijgen, zoals hij heeft verklaard.

In een derde onderdeel wijst verzoeker erop dat hij gezien zijn jarenlang engagement in de sociale tak van Hezbollah als een loyaal persoon werd beschouwd en zo officieel lid kon worden in 2009. Verzoeker herinnert aan de militaire training die hij heeft gevolgd en aan de militaire training in Iran die hem vervolgens in het vooruitzicht werd gesteld, wat hem heeft doen inzien dat er een militair engagement en de daarmee gepaard gaande "zelfopoffering en martelaarschap" van hem werden verwacht, hetgeen indruist tegen zijn gewetensbezwaren en hem zijn lidmaatschap heeft doen verzaken. Verzoeker verwijst naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt om te illustreren dat zijn engagement, nu hij op vrijwillige basis toezegde om officieel lid te worden, niet langer vrijblijvend was en de moeilijkheden die hij eraan verbindt, geloofwaardig zijn.

In een vierde onderdeel, met betrekking tot het afgeven van zijn paspoort aan de smokkelaar, poneert verzoeker dat het helemaal niet ongebruikelijk is dat asielzoekers hun identiteitsdocumenten overmaken aan diegene die hun reis organiseert en dacht hij dat dit erbij hoorde. Hij concludeert dat de commissaris-generaal hierdoor onterecht besluit dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) er vraagtekens gesteld worden bij zijn officiële lidmaatschap van de Hezbollah, daar verzoeker niet op de hoogte bleek te zijn dat deze toetreding effectief bepaalde gevolgen en verantwoordelijkheden met zich meebrengt, (ii) het niet geloofwaardig is dat hij tegen zijn uitdrukkelijke wil een militaire training moest volgen in Iran, aangezien uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er voor de toetreding moet voldaan worden aan strenge voorwaarden in 2 fasen die samen minstens 2 jaar duren en de militie bovendien geen tekort heeft aan nieuwe rekruten waardoor aan de pesterijen evenmin geloof kan worden gehecht, (iii) wat betreft zijn reisdocumenten, het zeer weinig aannemelijk is dat verzoeker een dergelijk belangrijk document afgeeft aan een derde, die dan nog verklaart dat hij het zou verscheuren, (iv) het document dat hij voorlegt dat zou bewijzen dat hij vrijwilligerswerk heeft gedaan voor de sociale tak van de Hezbollah niet klopt met zijn verklaarde data en hij er verder tegenstrijdige verklaringen over aflegt, zoals toegelicht en (v) ook de andere documenten die hij voorlegde, niets wijzen aan de bovenstaande vaststellingen.

2.3. In de mate verzoeker volhardt in zijn lidmaatschap van Hezbollah sinds 2009 en hij daar volgens hem een bewijs van voorlegt, namelijk van de *“Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomeiny”*, stelt de Raad vast dat dit attest, gedagtekend 15 oktober 2010, vermeldt dat verzoeker vrijwilliger was voor het centrum sinds 1/10/2009, niets meer en niets minder: *“s’est porté volontaire au Centre d’aide pour la protection et la réhabilitation dans le travail social, et ce depuis 1/10/2009 et jus’qu’à la date de la présente”*. Uit de lezing van dit attest kan derhalve geen bewijs worden gevonden dat verzoeker sinds 2006 vrijwilligerswerk deed voor Hezbollah of het voormeld Centrum, noch kan daaruit worden afgeleid dat hij sinds 1/10/2009 vrijwillig officieel lid zou zijn geworden van Hezbollah/Hezbollah-militie en dat hij daarna een militaire opleiding kreeg en gedwongen werd zich een opleiding van zes maanden te volgen in Iran. Dat de *“Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomeiny”* mogelijks deel uitmaakt van de sociale sectie van Hezbollah wijzigt niets aan de vaststellingen van het attest.

Daarenboven kan worden vastgesteld dat de overige motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot dit attest niet concreet worden betwist, laat staan ontkracht, zodat deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, dan ook onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt: *“Afgezien van het feit dat de data niet geheel lijken te kloppen, u stelde immers expliciet sinds 2006 actief te zijn geweest, is het wel zeer merkwaardig dat u zegt dat Ali Alkhalil de verantwoordelijke was voor de Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomainsy (gehoorverslag CGVS, p.11), maar dat u hem niet kende en zelfs nooit een voet heeft binnen gezet in het bureau van de vereniging waar u sinds 2006 voor zou gewerkt hebben en waarvan u ook een aanbevelingsbrief/attest voorlegt (gehoorverslag CGVS, p.11). U nam immers de orders aan van de verantwoordelijke van uw wijk (gehoorverslag CGVS, p.11). Dat u deze positieve aanbeveling überhaupt heeft gekregen is zeer verwonderlijk. U geeft zelf meermaals aan dat de Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomainsy een onderdeel is van de Hezbollah en dat u uw orders kreeg van de verantwoordelijke van uw wijk, H(...) A(...) Z(...) (gehoorverslag CGVS, p.11). Als deze persoon dus in contact stond met de AIBK, is het wel zeer verwonderlijk dat een aanbeveling wordt afgeleverd, gezien u hem duidelijk te verstaan had gegeven het niet eens te zijn met de gang van zaken en u, vier maanden nadat u zou zijn toegetreden op 1 oktober 2009, quasi geen verdere activiteiten meer zou hebben ontplooid (gehoorverslag CGVS, p. 8). Geconfronteerd met het feit dat dit wel merkwaardig is was uw eerste reactie dat u het attest gevraagd had omdat u het nodig zou hebben voor werk en dat het nog van pas zou komen (gehoorverslag CGVS, pp. 9, 12). Onmiddellijk hierna kwam u met een andere uitleg en zei u dat niet u, maar uw schoonbroer, de man van uw zus, het discreet heeft kunnen bekomen, aangezien de oom van moederszijde van uw schoonbroer de secretaris is van de Hezbollah (gehoorverslag CGVS, p.12). De manier waarop u hier terugkomt op uw verklaring bevestigt enkel de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.”*

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas in zijn geheel ernstig op de helling wordt gezet.

2.4. Meer nog, verzoekers relaas spoort bovendien niet in het minst met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier waarin het volgende kan gelezen worden met betrekking tot de toetreding tot de gewapende militie van Hezbollah (adm. doss., landeninformatie stuk 13, Subject Related Briefing "Libanon" – "Hezbollah-recruterings", 13/3/2008 [30/3/2010]):

"Er kan voor wat betreft het "Islamitisch Verzet" [...], de gewapende militie van Hezbollah, geen sprake zijn van gedwongen recrutering. De recrutering geschiedt op vrijwillige basis. (...) Om in aanmerking te komen voor recrutering in de Muqâwamat al-Islâmiyya [het Islamitisch Verzet], de militie van Hezbollah, moet men volwaardig lid zijn van Hezbollah's umma (Hezbollah's 'gemeenschap'). Enkel wie 'lid' is van de Hezbollah neemt ook deel aan militaire trainingen. Na een lang parcours van religieuze en militaire scholing (...) zal via screening (...) worden beoordeeld of het nieuwe Hezbollah-lid geschikt is om eventueel toe te treden tot de gewapende militie. (...) De organisatie binnen de Hezbollah die verantwoordelijk is voor de transformatie van kandidaat tot volwaardig lid, is het "Orgaan voor Mobilisatie en Recrutering" (...) Deze transformatie naar volwaardig lid van de Hezbollah en eventuele toekomstig rekruteert voor de Muqâwamat verloopt in twee fasen: 1) het eerste stadium duurt tenminste 1 jaar (...) 2) het tweede stadium duurt wederom een jaar (...). Het resultaat van dit ganse proces is dat aan het einde de positie wordt bepaald van de nieuwe rekruteert binnen de lokale Hezbollah-structuren. Zij die uitmunten in militaire competenties zullen strijders worden en toetreden tot de militie al-Muqâwamat al-Islâmiyya; de anderen zullen dienen in de politieke of sociale sectie van de Partij van God. We wijzen er op dat de finale beslissing voor het lidmaatschap en de toetreding tot de Muqâwama berust bij de 'Verbindings- en Coördinatie-eenheid', (...) een van de veiligheidsdiensten van de Hezbollah. Zonder fiat van de veiligheidsdienst is het voor de rekruteert onmogelijk om daadwerkelijk lid te worden van de Hezbollah, laat staan toe te treden tot de Muqâwama. Volgens Haenni gebeurt de recrutering en de toetreding tot de gewapende Hezbollah-militie geheel op vrijwillige basis. Het is een vrijwillig, evenwel niet vrijblijvend engagement. Wie lid wordt van de Muqâwama krijgt een maandloon en allerhande materiële en financiële voordelen. Volgens Haenni heeft de militie geen tekort aan nieuwe rekruten (...). De kern van de Muqâwama bestaat uit een staande professionele militie, samengesteld uit door de Hezbollah doctrinair geschoolde en militair hoog getrainde beroepsstrijders. Daarnaast rekruteert en traint Hezbollah ook niet-professionele strijders: reservisten. De recrutering en inlijving van zowel beroepsstrijders als reservisten gebeurt volledig op vrijwillige basis.(...) Volgens Kamal al-Batal gebeurt de inlijving bij of recrutering voor de gewapende Hezbollah-militie geheel op vrijwillige basis. (...) Individuen die geschikt worden bevonden, i.e.: die de juiste ruggengraat en achtergrond hebben, worden persoonlijk benaderd, op een vriendelijk en uitnodigende wijze, met de vraag of zij wensen toe te treden tot de Hezbollah en de gewapende militie. Er geldt één voorwaarde: wie op het aanbod ingaat is verplicht deel te nemen aan intensieve ideologische scholing en militaire trainingen."

Daargelaten het motief dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker volkomen "verrast" blijkt dat een officieel lidmaatschap ook effectief bepaalde gevolgen en verantwoordelijkheden met zich meebrengt, is de Raad van oordeel, gelet op deze objectieve informatie van verschillende bronnen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij als vrijwilliger werkte voor Hezbollah en deze organisatie hem "*wilden (...) van richting veranderen naar het militaire*" en dat de verantwoordelijke zou gezegd hebben "*dat je gemakkelijk binnen raakt maar buitengaan (...) niet gemakkelijk (zal) zijn*". Deze uitspraken zijn dermate in tegenspraak met de objectieve informatie dat de Raad besluit dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij lid is van Hezbollah laat staan dat zijn zou zijn gerecruteerd voor of ingelijfd bij de Hezbollah-militie. Deze conclusie wordt verder ondersteund doordat verzoeker geen gewag maakt van een doorgedreven ideologische scholing, noch spreekt van een screening door de 'Verbindings- en Coördinatie-eenheid', een van de veiligheidsdiensten van de Hezbollah, maar van "*de chef die vertrouwen heeft (...) en zo kan je lid worden*". Dat verzoeker de naam van zijn wijkverantwoordelijke kent, de naam van de verantwoordelijke van de "*Association Islamique de Bienfaisance Imam Khomainy*" en preciseerd dat hij een eerste militaire training doorliep in de Bekaa kan de ongeloofwaardigheid niet ombuigen. De Raad herhaalt dat uit de informatie duidelijk blijkt dat er aan strenge voorwaarden moet worden voldaan vooraleer iemand effectief kan toetreden tot de gewapende militie van Hezbollah, er een lange periode van ideologische, spirituele en militaire training mee gemoeid is, de transformatie van kandidaat tot volwaardig lid en eventueel toekomstig rekruteert voor de gewapende militie in twee fasen verloopt over een periode van twee jaar. Deze gang van zaken wordt door verzoeker niet betwist aan de hand van objectieve informatie en zijn geschetst verloop van de gebeurtenissen rijmt geenszins met de gedetailleerde informatie. De beweringen van een vrijwillige toetreding en van represailles, nadat hij, eens tot het besef gekomen dat hij zich militair zou moeten inzetten, kunnen niet overtuigen gelet op de informatie en de vaststelling dat Hezbollah voldoende nieuwe rekruten heeft die zich vrijwillig aanbieden. Overigens wordt in de informatie toegevoegd dat "*Individuen die geschikt worden bevonden, i.e.: die de juiste ruggengraat en achtergrond hebben, (...) persoonlijk (worden) benaderd, op een vriendelijk en uitnodigende wijze, met de vraag of zij wensen toe*

te treden tot de Hezbollah en de gewapende militie". Dat aan een hulpverlener geen informatie wordt vrijgegeven over de militaire tak van Hezbollah en verzoeker maar op de hoogte kon zijn eens hijzelf lid werd in 2009 en een eerste militaire training doorliep, zijn blote en onaannemelijke beweringen gelet op de informatie. Ook zijn bewering dat door zijn jarenlang engagement in de sociale tak van Hezbollah hij als een loyaal persoon werd beschouwd en zo officieel lid kon worden in 2009 strookt niet met de informatie. In de mate verzoeker nog probeert te overtuigen door te verwijzen naar een zin uit de informatie namelijk *"Het is een vrijwillig, evenwel niet vrijblijvend engagement."* en *"Er geldt één voorwaarde: wie op het aanbod ingaat is verplicht deel te nemen aan intensieve ideologische scholing en militaire trainingen."* benadrukt de Raad dat de informatie in zijn geheel dient gelezen te worden.

2.5. In de mate verzoeker betoogt dat het niet ongebruikelijk is dat asielzoekers hun identiteitsdocumenten overmaken aan diegene die hun reis organiseert, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel origineel stuk indient met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit en dat hij daarvoor geen valabele reden heeft. Met een kopie van een studentenkaart, en een kopie van een geboorteakte, toegevoegd aan het administratief dossier, toont verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aan, vermits fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn, en een studentenkaart geen officieel document. Het ontbreken van reis- en identiteitsdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, wijst in casu op een gebrek aan medewerking en kan aldus mee in overweging worden genomen bij de appreciatie van de algehele geloofwaardigheid.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet aanvoert, en evenmin in het verzoekschrift aantoonde waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te lopen. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, ontwaart de Raad in het administratief dossier evenmin enige elementen waaruit zou blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf en zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS